

Isten asztala

PRÓZA - LXIV. évfolyam, 49. szám, 2020. december 4.

Látni a láthatatlant. A pohár mögött ezüstösen csillant meg valami. Istent nem ilyennek képzelte. Sokkal inkább arany színű ragyogásnak. Éles és szemhunyorgató, mégis barátságos ragyogásnak, ami mindent betölt. A száműzött denevérek lakta barlangok sötétjét is. A rozmaringgal, szappandarabkákkal illatosított ruhásszekrények mélyét is. A fájdalomtól zord, mogorva szíveket is. A tétován kételkedő, csalódott lelkeket is. Nem csak *odafönt*. *Idelent*. **S ha megszomjazunk, Isten asztalán mindig ott a pohár, benne áttetsző folyadék. *Víz*. *Hús*, akárha egy zalai falucska kútjának mélyéről húzták volna föl, mohos favödörben.**